

Губи твої від шовку ніжніш...

Світлана Йовенко

Губи твої від шовку ніжніш
тануть мені на губах
руки твої від вогню гарячіш
владні вже як судьба

чом же я чую і щем і ляк
важча крило легке
серце твоє сухе як мак
стомлене і гірке